

شرم خورشید

www.ketab.ir

سروده:

ودود فتحعلی زاده ملاباشی «شاهین»

سرشناسه : فتحعلی زاده ملاباشی ، ودود، ۱۳۳۲-
 عنوان و نام پدیدآور : شرم خورشید/سروده ودود فتحعلی زاده ملاباشی.
 مشخصات نشر : اردبیل: نگین سبلان، ۱۳۹۸.
 مشخصات ظاهری : ۲۱۲ص.
 شابک : 978-600-431-350-6
 وضعیت فهرست نویسی : فیبا
 موضوع : شعر فارسی-- قرن ۱۴
 Persian poetry -- 20th century : موضوع
 رده بندی کنگره : PIR۸۳۵۶
 رده بندی دیویی : ۶۲/۱۸۵
 شماره کتابشناسی ملی : ۶۰۱۰۳۶۴

شرم خورشید

سروده: ودود فتحعلی زاده ملاباشی «شاهین»
 ناشر: نگین سبلان چاپ و صحافی: چاپخانه نگین
 (۹۰ ۰۹ ۳۶ ۳۳ ۴۵ صفری)
 طرح روی جلد: سیده ملیکا انزاب دشتی نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۰
 شابک: ۶-۳۵۰-۴۳۱-۶۰۰-۹۷۸ قیمت: ۸۰۰۰۰۰ ریال

فهرست مطالب

"مدارا" تضمین از حافظ / ۳۷ تقدّس / ۳۸ آتش دوزخ / ۳۹ خاکستر کوی دوست / ۴۰ کالای اینجا / ۴۱ ألگو / ۴۲ دروغو / ۴۳ متعهد به عهد / ۴۴ دعا / ۴۵ خود خوانده ها / ۴۶ عشق این زمان / ۴۷ رنگ و ریا / ۴۸ جامه ی بی آدم / ۴۹ غم محو / ۵۰ گوهر در قلب گوهر / ۵۱ در در مانده / ۵۲ لکه و آینه / ۵۳ سروده های کوتاه "ترکی" / ۵۵ اوز حالون نیجّدی ؟ / ۵۷ آناماز دوشمن / ۵۸ ملّاباشی / ۵۹ ظالم فلک / ۶۰ اردبیلین جوانلاری / ۶۱ آنانین عشقی / ۶۲	مقدمه / ۹ سروده های کوتاه (فارسی) / ۱۳ نان نادانی / ۱۵ امتحان / ۱۶ علی "ع" / ۱۷ مادر / ۱۸ مست معشوق / ۱۹ قفس / ۲۰ بازگشت به معشوق / ۲۱ ألگوی جوانمردی / ۲۲ فرق انسان با آدم / ۲۳ تابلویی بر درد / ۲۴ اعتراض به رأی قاضی / ۲۵ هوا داران دزد / ۲۶ دکه های دگانداری / ۲۷ الهی مرگ / ۲۸ چرا در سنّ بالا ؟ / ۲۹ دیوانه ی چکمه پوش / ۳۰ معشوق دلربا / ۳۱ فرق عاقل با دیوانه / ۳۲ بذر نیکی / ۳۳ پرستار / ۳۴ خدای دل / ۳۵ زمین چون بهشت / ۳۶
---	--

- (سَنَه گورا) ۶۳ /
- (مَلِك كيمدى سَن اولسون ؟) ۶۴ /
- (بختى قَرَه قيز) ۶۵ /
- (جانيم سنوندى) ۶۶ /
- (بَخْمَه اُستوار) ۶۷ /
- (مارالدى) ۶۸ /
- (اورك) ۶۹ /
- (قوربانلىق) ۷۰ /
- (بولبولون گوناھى) ۷۱ /
- (گوزون گوزَه لَرى) ۷۲ /
- (اَجَلِيق ندى بيل) ۷۳ /
- (كَرونا) ۷۴ /
- (اَللهين قُدَرَتى) ۷۵ /
- (يولچى) ۷۶ /
- (ايل گوجى) ۷۷ /
- (عاقيللى دكى) ۷۸ /
- (عصر حَجَر باشى) ۷۹ /
- (ياتان چوبان) ۸۰ /
- (آرازين گوز ياشى) ۸۱ /
- (اَرَدْبيلَدَه بِيَه سَن) ۸۲ /
- (غزل، قطعہ، مثنوى " فارسى " ۸۳ /
- (عيد) ۸۵ /
- (خاك چو كيميا كنم) ۸۶ /
- (رقص شتر) ۸۷ /
- (پدر را هنر بيش از پسر) ۹۰ /
- (تدبير روياہ) ۹۱ /
- (سگ آزاده) ۹۲ /
- (حسين " ع ") ۹۳ /
- (فتحعلی شاه) ۹۶ /
- (على (ع) مولا ست) ۹۸ /
- (مجلس ختم رباب) ۱۰۰ /
- (ننه ريحانه) ۱۰۱ /
- (زنده باد عاشق) ۱۰۲ /
- (اَسرارِ پيرِ رند) ۱۰۳ /
- (تَرارِ گيسو) ۱۰۵ /
- (ميرزا بقا) ۱۰۷ /
- (خواهشِ همسر) ۱۰۹ /
- (گلَه پَر) ۱۱۰ /
- (خود رَو شاستى بلند) ۱۱۱ /
- (شفا) ۱۱۲ /
- (نانوا) ۱۱۳ /
- (ابر و درخت) ۱۱۴ /
- (عكسِ سلفى) ۱۱۵ /
- (تله) ۱۱۷ /
- (ساناو و سرو ناز) ۱۲۰ /
- (خلوتگه) ۱۲۳ /
- (بحثِ ممنوع) ۱۲۵ /
- (دايئاسورها) ۱۲۶ /
- (كد خدايى) ۱۲۸ /
- (نو كيسه ها) ۱۳۰ /
- (مرغ تشنه) ۱۳۱ /
- (در ياب زمان را در ياب) ۱۳۳ /

از آغاز پیدایش انسان در روی کره‌ی خاکی ژرفای نگرشش در انتخاب درست از نادرست او را یاری کرد، تا بتواند در مسیر سیرِ اِلِیِ اَلله گام بردارد و به تمدنی برسد که اکنون دارد.

اما جبهه‌یِ نادرست به دلیل داشتنِ طرفدارانِ سرِ سخت به این راحتی شکستی نبود و فراوان بودند کسانی که در این نبرد هرچه داشتند از دست دادند، تا بذَرِ درستیِ ها را در میانِ خارهایِ بی شمارِ کِشتزارِ آفرینش بکارند و به امیدِ جوانه زدنِ آنها خاکِ پُرمایه‌یِ ریشه‌هایشان شوند.

فرهنگِ جوامع برای مردمانِ آن مانندِ هوایی است برای استنشاق، یا اگر انسانها را مثلِ ماهیان فرض کنیم، فرهنگ و باورهای اعتقادی، مانندِ آبی است که حیاتشان وابسته به پاکی و زلالیِ آن است، که در آن شناورند. با این تفاوت که انسانها می توانند در تغییرِ باورها به باورهای درست تأثیر گذار باشند، اما ماهی ها خواه نا خواه باید با آن آب تا پایانِ حیاتِ خویش بسازند.

با این تفکّر بود که از دوره‌یِ دبیرستان، کوشیدم تا رسایی ها را بینم، و در برابرِ آنها واکنش داشته باشم، و چون مرحومین (غلامعلی فتحعلی زاده ملّاباشی و هاجر حاجی اسماعیلی ملّاباشی) پدر و مادرم، از کودکی مرا با کتابهایِ نوحه‌یِ تُرکی آشنا کرده بودند، به این هنر علاقه مند شدم، و از

همان زمان به بیانِ نا هنجاریها در اشعارم پرداختم.

جامعه ای که در آن بیانِ عیب ها را پسندیده ندانند، معایب می مانند، نهاده می شوند، و در برابرِ پویایی سدّ ایجاد می کنند.

شاید کسانی تصور کنند که اگر اجازه ی بیان به هر کسی داده شود، به هم ریختگیِ فکری ایجاد می شود؛ ولی به نظر من اگر قبول کنیم که داوریِ مردم آگاه می تواند نگرش هایِ نادرست را پذیرا نباشد و فقط افکارِ پویا را به دیدگاهِ عموم تزریق کند، این آگاهی در مردم زمانی حاصل می شود که بگذاریم درست و نادرست را با هم بسنجند، آنقدر که به بلوغِ فکری برسند، در این صورت است معیارِ سنجشی خواهیم داشت که در قضاوتِ آن درستی ها می بالند و نادرستی ها بدون اعمالِ فشار از جانبِ هدایتگرانِ جامعه به حاشیه رانده می شوند و در هایِ بسته ی تعصب و تعبد باز می - شوند و مسیرِ رشد و تعالی هموار می گردد.

در چنین جامعه ای دیگر آینه ی نمایش دهنده ی برترین ها، مردم می شوند و شخصیتِ محوری جایِ خود را به مردم محوری می دهد.

مردمی که آگاهند، ضریبِ قوه ی تشخیصِ شان بالاست و دیگر در آن خطایِ شخصیتِ هایی که در طولِ تاریخ فراوان، حادثه ساز بودند، آسیب رسان نمی شود.